

Týden v naší školičce.

Po hezkém víkendu se těšíme na své kamarády z naší školky a na překvapení,, které nám paní učitelky slíbily.

Ráno ještě dokončujeme své „úkoly“ – tvoříme les se zvířátky a do krmelců jim sypeme žaludy a kaštiny, které jsme jim předem na vycházkách nasbíraly. Povídáme si společně o tom velkém ptákově – káněti, který kroužil nad lesem, o lišce, kterou jsme zahlédly u lesa, o srnci a zajíci, kteří běželi přes pole. A najednou se některá z těchto zvířátek objeví před náma spolu s panem myslivcem.. Jsou živá? Ne, jsou to nádherné vypreparované trofeje vypůjčené z muzea. Prohlížíme si je úplně zblízka, dokonce hladíme měkká peříčka a hebký kožíšek....

Během vycházky pozorujeme holé lány polí a zkoušíme uhádnout, co na nich rostlo. Není to pro nás těžké, protože to už také víme. Je chladno a unaveně se vracíme zpět. Je čas oběda. Nejen zvířátka, ale i my, děti, musíme naplnit břicha a odpočinout si. Ale některým z nás se spát nechce. Tichounce vstáváme a modelujeme zvířátko z keramické hlíny. Nemyslete si, není to vůbec lehké, ale s pomocí paní učitelky to zvládneme...

Když se vzbudí i ti malíci, jdeme rychle svačit, protože prý bude další překvapení. A opravdu. Dostaly jsme spoustu krásných čepiček zvířátek pro dramatizaci různých pohádek! A protože pohádku „O Budce“ už známe, hrajeme si na ni – s čepičkami to více baví. To je legrace! Začínají přicházet maminky – to jsou diváci.

Další den musíme přijít do školičky dříve. Víte, přijede divadlo. Herci už jsou naši staří známí, jezdí k nám s pohádkou každý měsíc a nám se to moc líbí. Tentokrát nám přivezli tu „O veliké řepě“ a my jim zdatně pomáháme. Přece víme, že bez té malinké myšky by dědeček řepu nikdy nevytáhnul!

I s maminkami se o své zážitky podělíme – nakreslily jsme jim totiž obrázky s touto pohádkou...

Ve středu jdeme cvičit do naší krásné, prostorné tělocvičny a ... čeká nás opět překvapení. Oblékáme se do nových oranžových triček, které mají vpředu úplně stejný obrázek jako je logo naší školičky – soba. A protože se blíží Vánoce, paní učitelky nám jen krátce poví, že soby milují děti v Anglii, protože jim spolu s velikým mužem s dlouhým bílým plnovousem, kterému říkají Father Christmas, přivázejí na saních dárky. Anglicky se učíme, dobře, že to víme. Potom ještě navlékneme kraťasy a jdeme si pořádně protáhnout tělíčka...

Venku se ochladilo. Padají první sněhové vločky. „To se asi perou mlynáři“, praví Vilda. Zkusíme jich pár pochytat, každá je jiná. Víte to? Ale dlouho venku nevydržíme a ani

nemusíme. Ve školce nás totiž čeká rozehrátá sauna. Uvnitř se stulíme do „vajíčka“ a až jsme červení jako ta řepa, hupsneme si do ochlazující sprchy. Hezky se pak odpočívá na voňavých dřevěných lavicích a paní učitelka umí tak krásně povídat o všem, co chceme vědět...

Odpoledne ještě společně oslavíme narozeniny Jůlinky – zpíváme písničky, tančíme, baštíme dobrůtky a pomalu se všichni loučíme a rozcházíme domů. Je pátek a čeká nás víkend s mámou a tátou.

Tak ahoj zase v pondělí...

***Za děti MŠ Hájov, s.r.o.
Iveta Šrubařová***

